

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Causas religionis, & eas præterea quæ in provinciis definire non possent, referri jubet ad sedem apostolicam. Vetus ordo discutiendæ hæreseos noviter emergentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

per protectione custodiat, qui pro his vestra caritati mandandis, suggerente gloriosissimo & excellentissimo viro filio nostro Patricio Belisario, pro quo item vos convenit exorare, pia prebuerunt devotione consensum.

IV. Ista tamen ita puto intelligenda, ut quia vicariatus absque Pallio tribui non consueverat, istudque, quod genus esset imperialis indumenti, concedi non poterat absque consensu Imperatoris, noluerit Vigilus antè committere Auxanio vices suas quam certus esset consensus Imperatoris pro dando Pallio; ne fortè Auxanio tributa dignitas in contemptum veniret, si non fulgore Pallij colluceret atque illustraretur. Nam Pallium fuisse vestem quandam eximiam, atque collucentem, & quæ plurimum dignitatis haberet, dicit infra illustrissimus Archiepiscopus. Quem fulgorem diu perdurasse in Pallio colligi posse videtur ex Thegano Chorepiscopo Trevirensi: qui loquens de infanda Ludovici Pij Imperatoris exauctoratione ab Ebbone Remensi Archiepiscopo peracta, adversus quem propter hoc facinus vehementissime insurgit, hæc dicit: *Vestivisti te purpura & Pallio, & tu eum induisti cilicio.* Item ex epistola Ioannis VIII. ad Karlomanum Regem Bajoriæ, Ludovici Regis Germaniæ filium:

Thegan. cap. 44. de regis Ludov. Pij.

Apud Aud. Duchesa. to. 3. Scrip. tor. hist. Franc. pag. 880.

Apud Eckermann lib. 5. hist. 2. cur. pag. 128.

Pallium verò, vestra petitione inclinati, Theodemaro Archiepiscopo consuetudinaliter dirigentes, optamus ut hoc decore interius fulgeat in oculis interni iudicis quo nitet exterius humanis oculis. Colligitur id ipsum ex epistola Ioannis XII. ad Dunstanum Archiepiscopum Dorobernensem scripta anno DCCCCLIV. in qua sic habetur: Pallium verò fraternitati tue ex more ad Missarum solemnias celebranda commendamus; quod tibi non aliter, Ecclesie tue privilegiis in suo statu manentibus, uti concedimus quam usum antecessores nostri prodiderunt. Neque tua prudentia hoc incognitum habet vel cuiusquam, quoniam indumenti honor moderatione actuum tremendus erit. Honestati morum tuorum hæc ornamenta conveniunt, quatenus auctore Deo possis esse conspicuus.

Vide supra cap. 51. §. 11.

V. Concessit igitur Auxanio Vigilus Pallium & vices suas, ad exemplum nimirum Papæ Symmachii, qui tamen Cæsario Pallium contulerat absque ulla mentione consensus Imperatoris. Hæc sunt Vigilij verba ad Auxanium: *Et quia digna credimus ratione compleri ut agenti vices nostras Pallij non desit ornatus, usum tibi ejus, sicut decessori tuo predecessor noster sanctæ recordationis Symmachus legitur contulisse, beati Petri sancti auctoritate concedimus.* Observandum est autem in hoc loco, Vigilium, qui rescripserat nolle se postulatis Auxanij annuere antè quam sibi constaret de consensu Imperatoris, nunc Pal-

lium tribuere absque ulla mentione nominis imperatorij, immo dicere se id facere ex auctoritate beati Petri, tanquam facultas concedendi Pallium existeret in eo qui Petri cathedram teneret, quicumque tandem is foret. Sed his omiſſis, tranſeamus ad mandata quæ idem Pontifex dedit Auxanio.

VI. Iubet igitur Vigilus ut si quæ inter Episcopos qui sub regno vel potestate Chil. deberti Regis constituti erant diffensiones emergerent, ex ab Auxanio committit Vigilus ut apostolica æquitate discuterentur cum competenti numero Episcoporum, ita ut iudicium quod eo ordine ferretur, vetustis Pontificum Romanorum regulis non repugnaret. Itaque sic vices suas Auxanio committit Vigilus ut nihil illi soli licere velit in iudiciis Episcoporum, omninoque imperat ut ea non aliter iudicentur quam adhibito competenti provincialium Episcoporum numero. Sed istorum interim iudicium electionem, ut erga Rufum Theſſalonicensem fecerat Bonifacius, relinquit arbitrio sui Vicarij, ut integer ordo iudiciorum & summa decernendi auctoritas penes illum essent. Statuit deinde ut causæ illæ canonica & apostolica æquitate discutiantur ab Auxanio, tanquam dicere vellet irritum futurum iudicium quod non ex æquitate Petri latum esset. Nam & eum vult sequi formam iudiciorum in regulis ac decretis superiorum Pontificum contentam. *Ea modis omnibus prelati iudicio finituri, inquit, quæ Deo placitis decessorum nostrorum possint regulis convenire.*

VII. Transit statim Vigilus ad causas fidei & ad reliquas majores causas, quarum relationem mitti jubet ad sedem apostolicam, si illæ pro sui magnitudine terminari non poterint in Concilio provinciali. Afferam autem locum integrum in regulis ac decretis superiorum Pontificum contentam. *Ea modis omnibus prelati iudicio finituri, inquit, quæ Deo placitis decessorum nostrorum possint regulis convenire.*

VII. Transit statim Vigilus ad causas fidei & ad reliquas majores causas, quarum relationem mitti jubet ad sedem apostolicam, si illæ pro sui magnitudine terminari non poterint in Concilio provinciali. Afferam autem locum integrum in regulis ac decretis superiorum Pontificum contentam. *Ea modis omnibus prelati iudicio finituri, inquit, quæ Deo placitis decessorum nostrorum possint regulis convenire.*

Si qua verò certamina aut de religione (quod Deus auferat) aut de quolibet negotio quod ibi pro sui magnitudine terminari non possit evenerint, totius veritatis indagine diligenti ratione discussa, relationis ad nos seriem destinantes, ea apostolicæ sedi terminanda servate; ut universis à fraternitate vestra competenti ratione dispositis, pax, quæ pro magno munere Apostolis dominica voce conlata est, Ecclesie Dei, quæ una est in toto orbe diffusa, stabili firmitate servetur, ne antiqui hostis possit quassatione vexari, in illius petra Christi Dei Domini & Salvatoris nostri electione firmata stabilitate consistens. Vult itaque Vigilus ut emergens in provincia hæresis, in Episcoporum provincialium examen veniat secundum

cundum morem antiquum. At si in examine provinciali causa illa non potuerit terminari, tum vero relationem ab Arelatensi antistite mitti ad sedem apostolicam, ut istius sedis auctoritate pax in Ecclesia retineretur, adeoque concordia revocaretur inter eos qui de religione contendebant.

VIII. Renovat deinde Vigilium privilegium quod à Zozimo Papa profectum, longa possessione firmatum, à Symmacho etiam confirmatum fuerat in gratiam Cæsarij. *Nolus ergo, inquit, de Pontificibus tue per has vices ordinationi commissis, sicut & ad eos data loquatur nostra præceptio, in longinquis quibuslibet locis audeat proficisci, nisi solenni more, sicut à decessore tuo nostro prædecessore similiter concedente consueverant, formatam vestre caritatis acceperint.* In epistola autem generali scripta ad Episcopos in regno Childeberti constitutos, cujus mentionem in ista fecisse eum vidimus, sic loquitur de necessitate accipiendarum formatarum ab Episcopo Arelatensi: *Illud pari auctoritate mandamus, ne quisquam Episcoporum sine prædicti fratris & coepiscopi nostri formata ad longinquiora loca audeat proficisci: quippe quia & decessorum nostrorum decessoribus ejus, quibus vices suas libentissimè contulerunt, sancte sic definiunt iustiones.* Respicit itaque Vigilium ad rescripta Zozimi & Symmachi; qui, uti dicebamus, eam necessitatem jam antea imposuerant Episcopis Gallicanis

IX. Videbat Vigilium necessariam esse litterarum istarum publicationem ut sua Arelatensi antistiti dignitas & auctoritas constaret. Itaque prædecessorum suorum exemplis instructus, qui de vicariatu Episcoporum Thessalonicensium ob eam ipsam causam rescripserant ad Episcopos Illyricianos, tum etiam Zozimi, qui de vicariatu Patrocli scripserat ad Episcopos per Gallias & Septem provincias constitutos, putavit scribendum esse ad Episcopos Gallicanos de vicariatu Auxanij, ut eorum consensu iste facilius uti posset ampla illa auctoritate quam ei tribuebant literæ Vigilij ad ipsum datæ. *Que cuncta, inquit, ut fraternitas vestra melius per Dei gratiam possit implere, universis Episcopis, quibus te præesse volumus, auctoritatis nostra est serie declaratum.* Extat auctoritas illa seu literæ Vigilij ad Episcopos regni Childeberti. De his autem agemus in capite sequenti. Interim heic adnotandum est necessariam tum futuram non fuisse eam præceptionem quoad Episcopos Gallicanos, si nulli alij Episcopi subiecti fuissent auctoritati Episcopi Arelatensis quam qui jam inde à temporibus Zozimi & Symmachi ad ordinationem & synodum ejusdem Episcopi pertinebant. Illi quippe fuere erant imperio Arelatensis Episcopi, neque admo-

nitioe ulla indigebant ut ejus iussa spectarent. Dispar ratio fuit eorum Episcoporum qui tum recenter subiciebantur Ecclesie Arelatensis antistiti, ut statim dicemus.

X. Eodem porrò tempore quo generalem istam delegationem Auxanio concessit Vigilium, ei specialiter commisit causam Ioannis Presbyteri & Teredij Diaconi adversus Prætextatum. Eam causam jubet ut Auxanium cum competenti Episcoporum provincialium numero dijudicet secundum decreta præteritorum sedis apostolica Pontificum; *ratione prospiciens, inquit, ne aliquem facile ex laicis ad sacros ordines saltu præcipiti cuiquam sacerdotum liceat aggregare.* Vnde colligi debere puto vel istum Prætextatum repente ex laico promotum esse ad ordines ecclesiasticos, non præmissa annua conversione, vel, si is Episcopus fuit, aliquem laicum præcipitanter contra canones admisisse ad clericatum. Istud verò emendari petebant Ioannes & Teredius. Omnino autem persuasum habeo errare illustrissimum Cardinalem Baronium, qui de Prætextato Rotomagensi Episcopo heic agi putat. Nam iste nondum, ut puto, erat Episcopus quum Vigilium ista scribebat. Certè nondum pulsatus erat de ullo crimine; quippe qui nonnisi post annos triginta quatuor majestatis accusatus est à Rege Chilperico; ut pluribus narrat Gregorius Turonensis lib. v. cap. xix.

CAPVT XXXVII.

Synopsis.

I. Explicanda est in hoc capite epistola generalis Vigilij de vicariatu Auxanij.

II. Vicariatus ille tribuitur Auxanio per provincias qua pertinebant ad regnum Childeberti. Enumerantur provincia illa. Fieri id potuit ad exemplum auctoritatis Episcopi prima Justiniana.

III. Aut Vigilium sibi in beato Petro commissam esse curam universarum Ecclesiarum. Sumptum id ex sancto Leone. Hac persuasio alius deinde penetravit in animos Pontificum Romanorum. Hinc descendit necessitas constituendorum per provincias Vicariorum.

IV. Emendatur & explicatur Vigilij locus quo insinuat necessitatem constituendi Vicarij. Qua emendatio confirmatur auctoritate ejusdem Vigilij.

V. Sic vices suas Auxanio committit ut nihil illi soli licere velit in iudicis causarum. Causas autem majores referri jubet ad sedem apostolicam.

VI. Initur comparatio inter Episcopum Thessalonicensem & Arelatensem. Inbet Vigilium uti Episcopi ab Auxanio evocati ad Concilium accedant, nisi iustam ob causam abesse cogantur. Personam tamen pro se mittere debent.

VII. De formatis accipiendis ab Episcopo Arelatensi. Errant qui putant Aurelianum non statim successisse Leontio in cathedra Arelatensi.